

תמיד יש תקווה

תמונה

יִשְׁבְּתִי לְנוֹחַ
אָמְרוּ: הַשִּׁירָה מֵאַחֲרֶיךָ
וְהַמִּדַּע מִלְפָּנֶיךָ
וּבִינֵיהֶם
לִבְךָ הַפְּצוּעַ!

הדברים לא נשארים כפי־שהם

נַעֲמֹד עַל פְּסַגַּת לְבַטִּינֹו
מֵאוּמָה לֹא יִזִּיז אוֹתָנֹו כֹּל עוֹד אֵינְנֹו יוֹדְעִים
דָּבָר עַל גֵּיאוֹגְרַפִּית הַפְּסָגוֹת הַנִּפְשִׁית.

לֹא יִהְיוּ לָנוּ פִּילוֹסוֹפִים זוֹלֵת אֵלֶּה שֶׁהֲרַגְנוּ אוֹתָם
אוּ שְׁנֵהֲרַג אוֹתָם.
הַתְּלַבְּטוֹת לֹא דוֹמָה לְסַפֵּק.
וְהוּא זֶה הַמִּתְחִיל מִבְּפָנִים
בְּפָנִים
וְהָאִמוּנָה אֵינָה בָּאָה אֶלָּא מִכְפִּירָה.
כֹּל־פַּעַם שֶׁהִסְתִּימָה עוֹנָה
הַחֲלָה עוֹנָה אַחֲרֵת.

הֵינּוּ רְחוּקִים מֵאֱלֹהִים
בְּשֵׁל קִרְבָּתָנוּ לְאֱלִים.
וְנַעֲשִׂינוּ רְחוּקִים מֵאֱלֹהִים
כִּי אֵינְנֹו מְכִירִים אֶת גֵּיאוֹגְרַפִּית הַפְּסָגוֹת הָרוּחָנִית.

אֵינְנֹו מְכִירִים אֶת גֵּיאוֹגְרַפִּית הַפְּסָגוֹת הָרוּחָנִית
כִּי אֵינְנֹו מְכִירִים אֶת גֵּיאוֹלוֹגִית הַמַּעֲמָקִים.

כָּעַת אָנוּ עוֹמְדִים גַּם עַל פְּסַגַּת אֵי־יִדְעָתָנוּ אֶת הַהִכָּרָה.
מֵאוּמָה לֹא יִזִּיז אוֹתָנֹו כֹּל עוֹד אֵינְנֹו מִתְחַכְּכִים הַרְבֵּה
זֶה בְּזֶה
וּבְזוֹלָת.
הַחֲכוּךְ הוּא פִּיזִיקַת־הַחֵם הַמִּתְמַדֶּדֶת.
וְאֵין אֵשׁ בְּלִי חֵם
וְאֵין אוֹר בְּלִי חֵם.

וְהַדְּבָרִים אֵינָם נִשְׁאָרִים כְּפִי שֶׁהֵם
הַיּוֹם שׁוֹאֵל אֶת הַלֵּילָה עַל מְקוֹמוֹ

וַאֲדַמָּה עַל הַשָּׁמַיִם.
הָאָדָם שׁוֹאֵל אֶת הַשָּׁדַיִם
הֲאֵם זֶה מָה שֶׁהָיָה?

הֵיטָם מְקַצֵּב לְלִבְבוֹת הַמַּחֲוֹלְלִים
מְעַצְמַת דְּבַר
שֶׁאֵין לוֹ שֵׁם וְלֹא צִבֵּעַ וְלֹא תֹאֵר.
"דִּי!"
אוֹמֵר הַגֵּל לַחֹף.

נְעַמְדַת הָרוּחַ לְכָבוֹד
זֶה הַמַּחְפֵּשׁ פְּתוּרֹן לְתִהְיֶה
שֶׁמִּשְׁמָעָה
אֵינִי זֹכֵרֶת שֶׁהִכְרַתִּיהָ מִקֶּדֶם
שֶׁמִּשְׁמָעוֹ
זוֹהִי הַתְּשׁוּבָה לְתִהְיֶה.

כָּל הָעוֹמֵד עַל פְּסַגַּת דְּבַר־מָה
עוֹמֵד עַל תְּהוֹם דְּבַר אַחֵר.
וּמֵן הַתְּבוּנָה
שֶׁנֶּדַע שֶׁהַדְּבָרִים
לֹא נִשְׁאָרִים כְּפִי שֶׁהֵם.

תמיד יש משאלה

תמיד יש משאלה בלב
 ומשאלה ללב
 ומשאלה מן הלב אל סדרי הרוח.
 השנה התעוררתי והיה הצד הנכון
 בכיוון השני של החיים
 אבל הפרייה היתה כפי שצובתי אותה אתמול
 מלאה בהפתעות.

יש הכרח להעסיק את השכל
 והנפש
 והמלים.
 וככל ששיג אותנו המות
 ישיגו אותנו החיים.

ותמיד יש הכרח להרטה
 ותאות החטאים
 ומגע האין.
 כעת עוברים אותי דברים
 שאינני יודע אם אני מבין אותם,
 עוד אין חלקם ממה שיבוא
 ויעלם ממני חלקם האחר.
 וכל פעם שיכלתי לברח מן ההוה
 רדף אותי מה שבא
 ולא בא.
 חושב על מי שאני אוהב
 משתעשע הרבה
 במה שאנו קוראים לו חלופי הזמן.
 אדם הוא המשורר שחי ארכות
 ונחלש כעלי הסתיו.
 כותב לעת נפילה על הנפילה
 וקורא את לב העינים

וְחָשׂ אֶת שְׁמֵעֲבֹר לְתַחֲוֹשׁוֹת
וְשׁוֹתֵק בְּאֶשׁר צְרִידָה.

תָּמִיד יֵשׁ רְעִיּוֹן לְחֻשִׁיבָה
וְהִגִּיּוֹן לְמַלְאָה
וְיִשְׁנָה גַם הֵתִרְגְּשׁוֹת הַטְּבָעִית.

וְכִכֵּל שְׁנִסִּיתִי לְחִמְקֵי בְּחִלּוֹם
הַתְּעוֹרְרָתִי עַל עֲקֻמַּת הַכְּרִית,
כְּאֵלוֹ שֶׁהִשְׁוִי מִחֶפֶז אֶת הַתִּישְׁרוֹת גּוֹפִי.
אֲזַ תָּמִיד יֵשׁ מִשְׁאַלָּה בְּחִלּוֹם
וּבְעֵרוֹת
וּבְדָבָר שֶׁבִּינֵיהֶם.

גליון 268, יוני 2002

מערבית: פרץ דרור-בנאי